

Samostatnost (svébytnost)

Žádné „reálné“ jsoucno, žádné „pravá“ událost nejsou zcela samostatné, zcela svébytné, ale relativně, tj. do jisté míry samostatné či svébytné jsou, tj. nejsou pouze následkem nebo projevem čehosi jiného. Každá pravá událost (pravé jsoucno) – snad s výjimkou těch nejnižších úrovní – může uskutečňovat, vykonávat své bytí pouze v nejtěsnějším vztahu ke svému okolí, tj. tak, že se sama k němu vztahuje a „nechává se“ jím ovlivnit, což je totéž, jako když řekneme: v nejtěsnějším vztahu k tomu, jak se sama svému okolí přizpůsobuje. Událost, která se z nějakých důvodů (spíš než příčin, ale eventuelně i bez nich!) svému okolí dostatečně nepřizpůsobí, prostě končí v „nicotě“, tak jako z „nicoty“ povstala.

(Písek, 121225-2.)